

Nro.

50.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 2go Marca 1796.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 1. Lutego.

Miasto *Nancy* ma złożyć za siebie 34. miliony w pożyczce; z tych 24. miliony już weszły do skarbu.

Minister wojenny, *Aubert Dubayet*, wydał pismo do aientów wojskowych, w którym zaleca przywołanie wszystkich dawniej oddalonych od armii na swoje

B 3

miej-

miejscu. „ Wiecie dobrze Obywatele, mówi w swém piśmie, że od nierozzerwanej iedności, czynnego wykonania urzędzeń zawisła szczegulniey gotęga armii, a następnie i dobro całego Narodu. Oderwiyecie od haniebnego próżniarstwa i zbrodniarskich Rebellii owę nierozmyslną młodzież, która zapomina na łonie obojętności o tym, iż ma oycyznę do bronienia, prawa do utrzymywania i laury do zbierania na granicach Rzeczypospolitey. Oycyzna czeka na spieszne od was wsparcie; możecie się spodziewać od nię wdzięczności, albowiem ona będzie winna waszém staraniem swoją spokojność, swoje szczęście i swoje zwycięstwa. „

Minister Policji miał także wydać rozkazy, aby pilnie podstrzegano Klub w Panteonie. Każdego wieczora zbierają się gromadami Jakobini na placach *Grave i Port au Change*. Dnia wczorajszego lżyli mocno niektóre członki Direktoryatu, a naywięcey gniewają się na *Reubella*, który w mowie swojej dnia 21. Stycznia oświadczył: że Rząd postrachu niepostranie już nigdy w Rzeczypospolitey.

Na

Na Sessyi 29. zakończyła się Jeneralna Deputacya, albo tajemne naradzanie się Rady 51et. *Ramel* wstąpiwszy na Trybun mówił imieniem Kommissyi skarbowey w ten sposób: „Zleciliście nam ważny bardzo przedmiot, nakazawszy wysledzać źródła potrzebne do zastąpienia wydatków nieodbytych Rzeczypospolitey. Wasze źródła są wielkie i skuteczne: asygnaty pierwsze mieysce powinny w nich zastąpić. Kredyt wasz podzwigniecie nanowo, a dobrzy obywatele ufający waszem prawidłom, zaspokoją się łatwo. Dekretowaliście, aby massa Cyrkulujących asygnat nieprzechodziła 40,000. millionów, i myśmy przedsięwzięli takie środki, które nie dozwolą jednym liwrem przewyższyć sumnę pomienioną. Dzień ten, w którym formy do robienia asygnat spalone zostaną, na wieki będzie pamiętnym dla całej Rzeczypospolitey. W reszcie asygnaty pociągnęły za sobą rewolucyą w Francyi, obaliły Tron, i wprowadziły wolność. One dzwigały dotąd łodkę oyczyzny, a teraz posłużą iey w porcie za kotwice. Przekonani jesteśmy, że massa ich codziennie zmniejszać się będzie. „ Potym Rada 51et następujący uchwaliła dekret:

kret: wszystkie formy i narzędzia służące przedtym do robienia asygnat, mają dnia 19. t. m. w przytomności Kommissarów Direktoryatu publicznie, i uroczyście być spalone. Toż samo uczynić się ma z asygnatami, które przechodzą liczbę 40. millionów, i znajdują się teraz w skarbie. Data 1. i 15. każdego miesiąca ułożony etat asygnat, ogłoszony będzie przez druk Narodowi.

Na Seffyi wczorayszey podał Instytut Narodowy wniosek, aby dekret Konwencyi 1793. roku, względem umieszczenia ciała sławnego Filozofa, *Descartes* (*Cartesius*) w Pantonie, przyprowadzono do skutku. Do rozstrząsania i rozpoznania tej sprawy mianowano Kommissyą. Członkami tej są *Chenier* *Daunon* i *Gr goure*.

Do rozstrząśnienia projektu podanego od *Dubois Crance*, względem wzięcia w rekwizycyą 3000 konia w całej Rzeczypospolitey dla armii, mianowano także osobną Kommissyą. Sądzą powszechnie, że wniosek ten przyjęty zostanie.

W Indyach Zachodnich Kapitan Francuski, *Renaudet*, zabrał dwa okręty Angielskie; na jednym z tych znajdowało się 250., na drugim zaś 200. za-

ku-

kupionych w niewolą murzynów w Afryce. Zaprowadziwszy tych nieszczęśliwych na wyspę *St. Domingo*, udarował ich natychmiast wolnością, za którą wśród rzewnych łez, podziękowali swemu wybawcy.

Przy *Havre*, na brzegach *Normandyi*, postrzeżono wśród mgły przezroczystej okręt jeden o trzech masztach, i wzięto go za neutralny. Kapitan rzeczonoż okrętu wyślawszy barkę do portu, żądał przewodnika dodając, iż był Amerykaninem z *Boston* płynącym. Pod tym pozorem chciał się wybadać u przewodnika różnych rzeczy. Ale gdy mu się sztuka nie udała, i przewodnik słówka jednego w myśl mu nie odpowiedział, przyznał się, iż był Anglikiem, i że port *Havre* w krótcie będzie blokowany od Flotty W. Brytanii. „Zakazuję wam tego, rzekł przewodnik, imieniem Rzeczypospolitey „ i w ten moment rzucił się na swą łodkę, nie chcąc więcej mieć do czynienia z temi ludźmi.

Przed nieiakiem czasem wiele tu poczyniono zakładów; jedni utrzymywali, że do 1. *Maia* r. b. pokóy powszechny przyi-

przyjdzie do skutku, drudzy zaś przeciwnie. Ale teraz nikną już zupełnie nadzieie. Twierdzą, że minister pewney Potencyi neutralney podał imieniem naszym Rzeczypospolitey *Pittowi* warunki do negocyacyi pokoju, które lubo wsparte były na słusznych zasadach, odrzucone jednak przez niego zostały. Z tego postępku okazuje się jasnie, że Pan *Pitt*, pomimo poselstwo od Króla do Parlamentu, nie myślił nigdy szczerze o pokoju, i że krok ten uczynił iedynie dla tego, aby na czas jaki zatkał ludowi usta, który usilnie żądał pokoju. I Dwór Wiedeński odrzucić miał warunki pokojowe, które Rząd nasz był mu podał przez Króla Duńskiego. Z tych miar wojna z stron obudwóch silnie zapewne popierana będzie, i kampania następująca obiecuje wiele rozlewu krwi ludzkiej.

Twierdzą, że naostatniey sesyji tajemney Rady 5set wniesiono, aby Deputowani zamiast 613. centnarów pszenicy na rok cały, mieli na miesiąc wyznaczonych 40,000. liwr: Direktoryat miał także na tey sesyji zdawać sprawę z zabiegów, iakie czynił względem negocyacyi pokojowych.

Di-

Dyrektoryat w poselstwie swoim do Rady sztet względem wyflania Kommissarzów do Indyi Zachodnich wyraził między innymi: „Zradzieckie podstępny Royalistów, i nieprzyjaciół rewolucyi stały się przyczyną, że wszystkie nasze osady w Indjach zachodnich wpadły w ręce rządu Angielskiego, który zawsze największym naszym był nieprzyjacielem. Ale powszechne nadanie wolności Murzynom odmieniło rychło potym stan rzeczy. Już w tamtey części świata ci ludzie, którym przywróciliście wolność przyrodzoną, odzyskali napowrót swoje siedliska, i rażą gromem postrachu okrutnych swych nieprzyjaciół. Jeżeli Anglików nadymają posiłki przeznaczone w znaczney liczbie w tamte strony, tedy wolność z wdzięcznością podwoi także z swey strony siły w Murzynach, którzy ndarowani waszą wspaniałością, będą teraz bronili swey własney oyczyzny, współbraci i praw swoich. Konstytucya nasza znajdzie teraz w nich dzielnych obrońców i mścicielów. Ale potrzeba też nawzajem, aby oni zarówno używali nieoszacowanych korzyści tej Konstytucyi. Czyli zechcecie dać temu wiarę, Obywatele Prawodawcy, że ci koloniści,

ści, którychście podzwigneli z stanu niewolnictwa do godności człowieka wolnego, obłąkani podstępem zdradzieckich ludzi, śmiaj ieszcze powątpiewać o tym, aby im Francya pozwoliła na zawsze używać praw swoich? Trzeba więc koniecznie przez wysłanie Kommissarzy rozszerzyć ducha wolności po wszystkich osadach. Wolność obroniła Francya. Ona także sama potrafi swym zapalem uratować nasze osady. Spieźmy się więc; trzeba koniecznie zniszczyć nadzieie nadętych emigrantów zemstą, którzy usiłują pogрузić kolonie nasze w iarżmo niewolnicze. Przy tey okazji Dyrektoryat radzi wam, Obywatele Prawodawcy, zwrocić oko na potężne przygotowania, i przemagaiącą siłę Anglii; tey inaczey zwyciężyć niepotrafiem, iak tylko przez nieustraszone męstwo, i szypkość połączoną z roztropnością. „
